

LYSTFISKER

SØNDERJYSK SPORTSFISKERFORENING

Sønderjysk
Sportsfiskerforening

83

www.sydfisk.dk

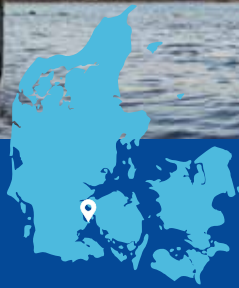

Stensbækvej 16, Arnum, 6510 Gram
Tlf. nr. 74826490

www.ottochrestensen.dk

GAMMELBRO CAMPING

Ferie i Sønderjylland

BOOK NU
WWW.GAMMELBRO.DK

+45 74 58 41 70

LYSTFISKER

SØNDERJYSK SPORTSFISKERFORENING

Nr. 83 · 21. årgang August 2026

Udgives 4 gange årligt:
Medio februar, maj, august og november.

Redaktion

Lars Ø. Jensen 30 96 96 47
Mail: loejart@gmail.com

Foreningens bestyrelse

Preben Nielsen	30 85 11 01
Toke Mikalski	27 95 88 17
Niels N. Jensen	24 61 19 29
Lars Røge	25 36 71 51
Frederik Jegsen	53 62 77 04
Kaj Olesen	29 70 81 53
Michael Jensen	53 58 91 18
Jesper Kikkenborg	41 57 99 65
Rasmus Schou	30 96 30 65
Michael Røge	50 48 96 62
Aage Hertzum	29 92 16 88
Svend-Aage Gräns	21 78 06 69

Forside

Augustørred fra Gels Å.

Foto

Lars Østergaard Jensen.

Gengivelse tilladt med kildeangivelse

FORMANDEN HAR ORDET

Sommerferien er afholdt og et kikk i kalenderen efter næste ferie ligger langt ude i fremtiden. Vi går nu tiden i møde, hvor der er mulighed for fint aftenfiskeri indtil solnedgang. Havørrederne er begyndt at trække op i vores vande, men vandstanden er stadig meget lav, og det sinker optrækket meget. Der står mange havørreder og laks ude ved Ribe By og venter på, at der kommer nedbør.

Laksekvoten for 2026 blev igen ændret i sidste øjeblik. Kvoten for de store laks over 73 cm på 70 stykker skal i henhold til tildelingen deles i 2 portioner, hvor der kan frigives 35 laks på præmieredagen den 16. april og de sidste 35 laks kan frigives den 16. juni. Få dage før frigivelsen den 16. juni kom der dog en revideret laksekvote, hvor de resterende store laks over 73 cm blev reduceret med 50% fra 35 laks til 14 laks. Det gav en masse bøvl og vrøvl over fordelingen. Der vil blive frigivet store laks løbende i løbet af efteråret.

Vi afholdt vanen tro lystfiskeriets dag ved Dyringkær Put and Take. I år havde vi taget friluftsdelen med sammen med fiskeriet. Der var således mulighed for at bage pandekager, riste pølser og bacon med mere over bål. Der var også opsat et nak og æd bord. Vi satte ny deltagerrekord i 2026 med hele 146 besøgende.

Vi har lavet en ny aftale med en lodsejer ved Jels Å, hvilket betyder, at vi har fået lidt mere fiskevand langs åen. Når der er blev opsat skilte derude, vil det blive ændret på oversigtskortet inde på hjemmesiden.

Hold øje med hjemmesiden eller Facebook, hvor vi løbende lægger aktiviteter op for resten af sommeren og efteråret.

Husk at klubhusaktiviteterne starter igen til november.

Men vigtigst af alt – tag fiskestangen, besøg dit yndlingsfiskevand og få nogle gode oplevelser ved vores vande.

Knæk og Bræk
Preben Nielsen,
Formand

SPAR

HOPTRUP

Hoptrup Hovedgade 53
6100 Haderslev
Tlf. 74 57 52 04

SPORTSPRÆMIER · BRANDVÆSEN GAVER · GAVEARTIKLER · GRAVERING

WARNCKE SPORTSPRÆMIER

v/Gunnar Toft

Aarø Sundvej 60 · 6100 Haderslev · Tlf 74 52 27 14 · Fax 74 53 27 18

info@warnckesport.dk · www.warnckesport.dk

STYDINGVVS ApS

Kvalitet og tryghed!
Tingvej 30N, 6500 Vojens

Tlf: 74 50 73 07

www.stydingvvs.dk

 VVScomfort

... dit lokale **bad- og energicenter**

Åbningstider i Bad og Energiudstillingen:
mandag - torsdag.... 13.00 til 16.00
fredag..... 8.00 til 12.00
Eller efter aftale.

 GROSBØL

Rådhuscentret 2 · 6500 Vojens
Tlf.: 74 54 24 84 · E-mail: 609@edc.dk

De såkaldte lunefulde aborrer

Af Lars Østergaard Jensen

Aborrerne kan være svære at blive klog på. Den ene aften kan man nærmest trække dem ind på samleband, og den næste dag virker søen som uddød.

Forklaringen er ikke psykologisk den, at aborren er mani-depressiv, lunefuld og humørsvingende. Næ, forklaringen er en kombination af biologiske og meteorologiske grunde: Aborren er nemlig, i modsætning til de fleste andre af vores fisk, udstyret med en lukket svømmeblære.

Mens de andre arter relativt hurtigt kan udligne trykket i deres svømmeblære ved at afgive eller optage luft fra mave eller munden, bliver aborren nødt til at søge ned i vandsøjle, hvis lufttrykket falder efter for eksempel et tordenvejr. Efter nogle dag kan aborren langsomt udligne trykket i svømmeblæren via blodet, men indtil da døjer fisken med en slags 'tryksyge' bliver nærmest oppustet og mister sin ellers så sunde appetit.

Stiger atmosfærens lufttryk igen – ofte i forbindelse med varmt vejr – bliver alle trængsler gemt, og aborrerne bevæger sig lynhurtigt op til overfladen og jager igen for fuld kraft.

Erfarne aborrefiskere kontrollerer derfor som det første barometeret før fisketuren. Står det højt, og er vejret lunt

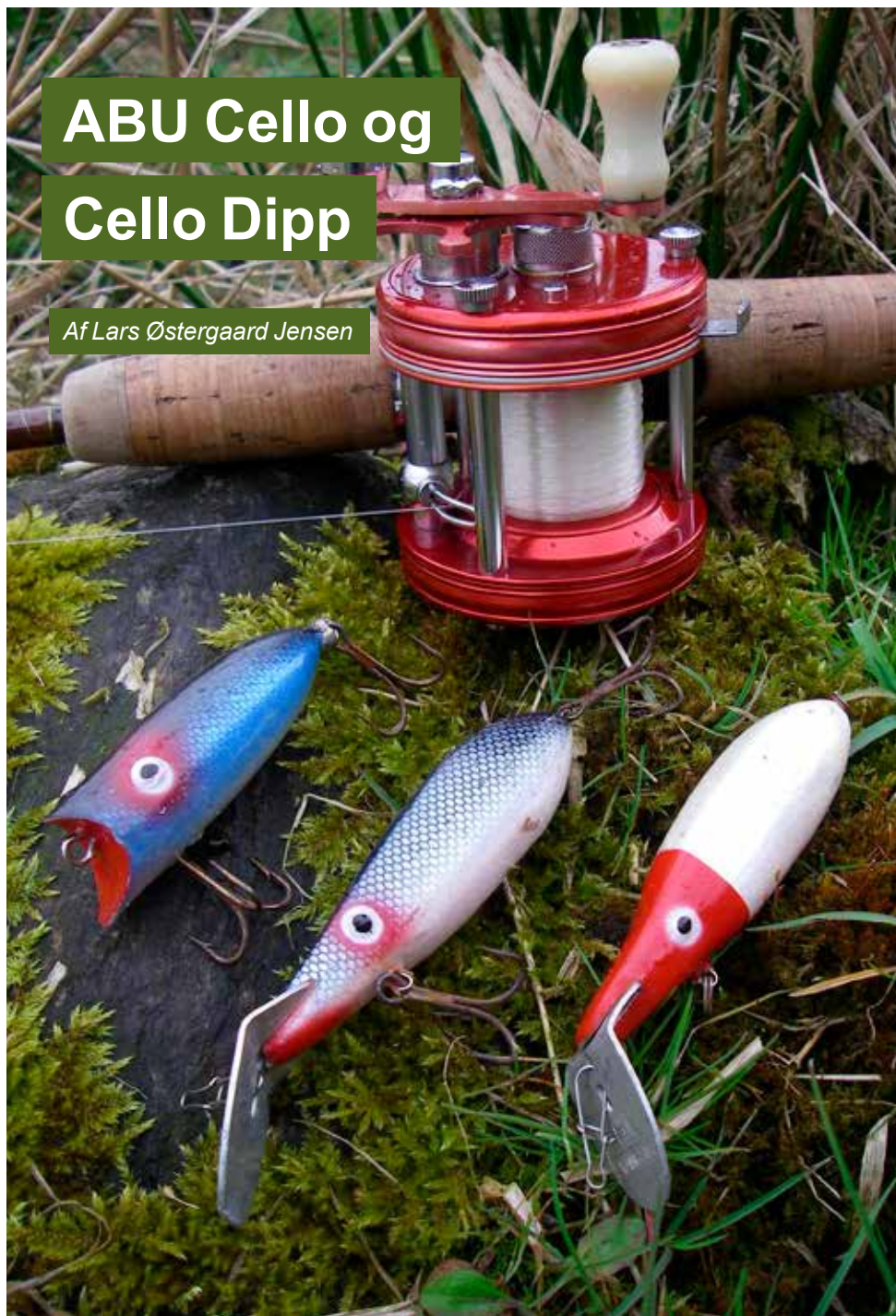
og egnet til korte skjorteærmer, hugger aborrerne gerne. Står barometeret derimod lavt, og kræver vejret en lun sweater, så vil det nok være bedre at forsøge sig efter gedder.

ABU Cello og Cello Dipp

Af Lars Østergaard Jensen

Idag er bløde og fleksible agn som jighaler, paddletails, curlytails, frøer og rattleshads populære og velfangende agn til geddefiskeriet.

Anderledes var det tilbage i 1960'erne, hvor kunstagn til gedder var lig med blink og spinner af metal samt woblere af hård plastik eller træ.

Min karriere som geddefisker startede en regnvejrsdag i 1969 i Tyrstrup Mergelgrav med fangsten af to gedder på 44 cm og 68 cm. Efter et par år udvidede jeg reviret med Harte Dons søerne, hvor det blev – og bliver til mange fisketure. Snart oplevede jeg her mange forsigtige og halvhjertede hug, så det gjaldt om at give et øjeblikkeligt og hårdt tilslag. Gedderne havde måske lært at være forsigtige i det hårdt fiskede vand, når de nappede eller huggede i noget hårdt metal, der bestemt ikke føltes som en naturlig skalle.

Efter at have prøvet og fanget en håndfuld gedder på levende agnfisk, begyndte vi i stedet at eksperimentere med at spinne med en død skalle monteret på et stykke murertråd og en trekrog. Med metoden kunne man affiske et større område – men jeg gik nu hurtigt tilbage til »rigtigt« spinnefiskeri, som forekom mig mere sportsligt, og så måtte jeg lære at leve med fejlhug.

Men så var det, at jeg prøvede at investere lommepengene i en Cello, som det det svenske grejfirma ABU i allerede nogle år havde reklameret for i deres katalog, og der gik ikke lang tid, før jeg købte endnu et par af dem. For med disse bløde wobler typer blev der ganske rigtigt længere mellem fejlhuggene. Det

fungerede faktisk allerbedst, hvis man kunne holde nerverne et sekund eller to i ro efter hugget, før man gav modhug. Forskellig fiskemetode

Den første af de to, ABU Cello dukkede første gang op i ABU Kataloget Nap og Nyt i 1967 og solgtes frem til 1977. Wobleren var af den i USA til fiskearten Black Bass (ørredaborre på dansk) populære type, Popper, der ved at blive trukket i kort ryk med et plask dykker få centimeter ned i vandet – for så igen at poppe op i overfladen. Derved efterligner den perfekt en lille fisk, der jager insekter i overfladen. Metoden er især i maj og juni meget effektiv, når gedderne endnu står på lavt vand – eller i en meget lavvandet sø. Denne model vejede 15 gram og var 65 mm.

Den anden »næsevise« ABU Cello Dip blev præsenteret i kataloget året efter. Den var også flydende, men udstyret med en næseske, så den under indspinningen kunne arbejde sig længere ned vandet med livlige bevægelser som en almindelig wobler. Begge de to versioner var kompakte og kunne kastes langt, og man kunne vælge imellem de fire farvekombinationer afbilledet på katalogsiden.

Prisen på woblerne lå nogenlunde på niveau med de to mindste ABU Hi-Lo woblere. Således kostede en Cello i året 1969 12-15 kroner. Syv år senere i 1976 var prisen nået op på 20 kroner.

Egentlig var en af mine sidste Cello Dipp sendt på pension i samlerreolen, men forinden blev den tilkendt en sidste arbejdsdag ved Harte Dons Søerne.

Vi var mange, som begræd, at disse fine agn gled ud af ABU kataloget i 1978. Men forklaringen var – måske – at de hele tiden var blevet fremstillet i USA og ikke hjemme hos svenske ABU.

Cello og Cello Dipp blev snart eftertragtede blandt ABU samlere. Så falder

man endelig over en af dem til salg, er prisen ikke længere 20 kroner!

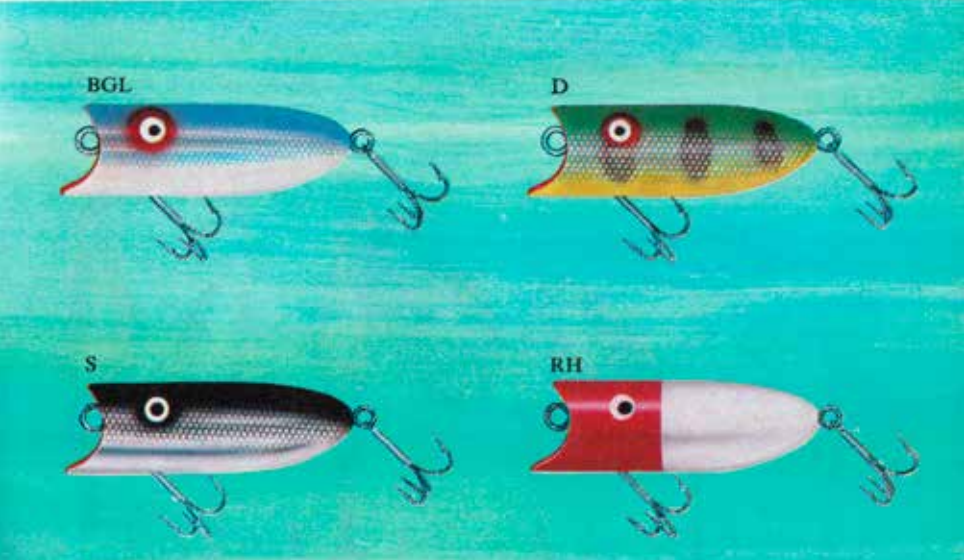
Skulle en af læserne ligge inde med et eller flere velholdte af disse to modeller, så kunne jeg da godt overtale til et køb!

Cello
Flydende blød wobler af celleplast

Når fisken hugger mærkes Cello præcis som en blød fisk, og rovfisken slipper derfor ikke gerne grebet og spytter blinket ud, men giver fiskeren lejlighed til at kroge fisken ordentlig. Takket være Cellos elasticitet (se billedet forneden til højre) har den krogede fisk i øvrigt meget svært ved at komme løs ved blinkets hjælp. Hver celle udgør en absolut tæt enhed, som ikke suger vand. Derfor flyder Cello, uanset hvor sønderbidt den bliver.

Farver: D, S, RH og BGL.
Kr. 11,25

BARSTUR II

Tur nr. 105 | 6.-11. november 2026

Kom og vær med i kampen om det meget eftertragtede bæger, præmier, æren, håneretten med mere.

Vi bor i den tidligere spejderhytte omkring 50 meter fra færgelæjet. I løbet af weekenden får alle deltagere to mindre opgaver for eksempel madlavning, opvask eller lave kaffe. Derudover er der frit slag for, hvad man ønsker at bruge tiden til.

Øen er cirka 6 kilometer i omkreds, så der er masser af fiskepladser inden for kort rækkevidde. Hytten har to store og to mindre sovesale, et stort industrikøkken og toiletbygning.

Turens pris er 500,00 kr. inkl. fægebillet, overnatning samt lækker mad fra fredag til søndag middag.

Hvis der er ledige pladser, vil det være muligt at medtage én gæst. Prisen for gæster er 600,00 kr.

Tilmelding og betaling

MobilePay på tlf. 29 42 78 77 (husk navn!)

Netbank betaling, senest fredag den 30. oktober

Er du i tvivl om noget, så er du velkommen til at kontakte turlederen, Lene på tlf. 29 42 78 77.

Jyde Simons klassiske havørredfluer

Af Lars Østergaard Jensen

Jyde Simon var en farverig personlighed og højt anerkendt fluefisker og fluebinder. Hans elegante havørredfluer var i mange år hemmelighedsstemplede. Denne artikel blev i sin tid bragt i Sportsfiskeren, men tåler sikkert at blive læst endnu engang.

Strækningen Borup i Simested Å.

Jyde Simon kendte mange af sine vandløb som sine egne lommer. En af hans favoritvande var den skønne Simested Å, som af mange regnes for en af de smukkeste og reneste vandløb. Simested Å er kendt for næsten udelukkende at huse vilde ørreder med et rigt insektliv under og over overfladen, og selv om fiskene kan være vanskelige at narre til at hugge, så fanges der nu og da bækørreder på op til 3 kilo. Det er nok ikke et tilfælde, at Danmarks internationalt mest kendte fluefisker og forfattere, Preben Torp Jakobsen fandt inspiration til sine

bækørred-fluer netop ved Simested Å.

De havørreder som trækker op i Simested Å tilhører åens gamle og naturlige stamme, og disse havørreder kan blive af grov kaliber.

I 1939 fangede en lokal fisker, Sorte Marinus, en af verdens allerstørste havørreder, men desværre blev fisken, som vejede hele 17,5 kilo, ikke anerkendt af biologerneovre i Hovedstaden på daværende tidspunkt – de mente nemlig, at ingen havørreder kunne blive så store! Historien om fangstmanden, Sorte Marinus og hans mulige DK-rekord og

hans fiskeri kan man læse meget mere om i bogen »Havørred i åen« skrevet af Jens Ploug Hansen i 1986. Det kan være svært at få fat i den originale bog med alle fotos og tegninger, men prøv alligevel at lede efter den.

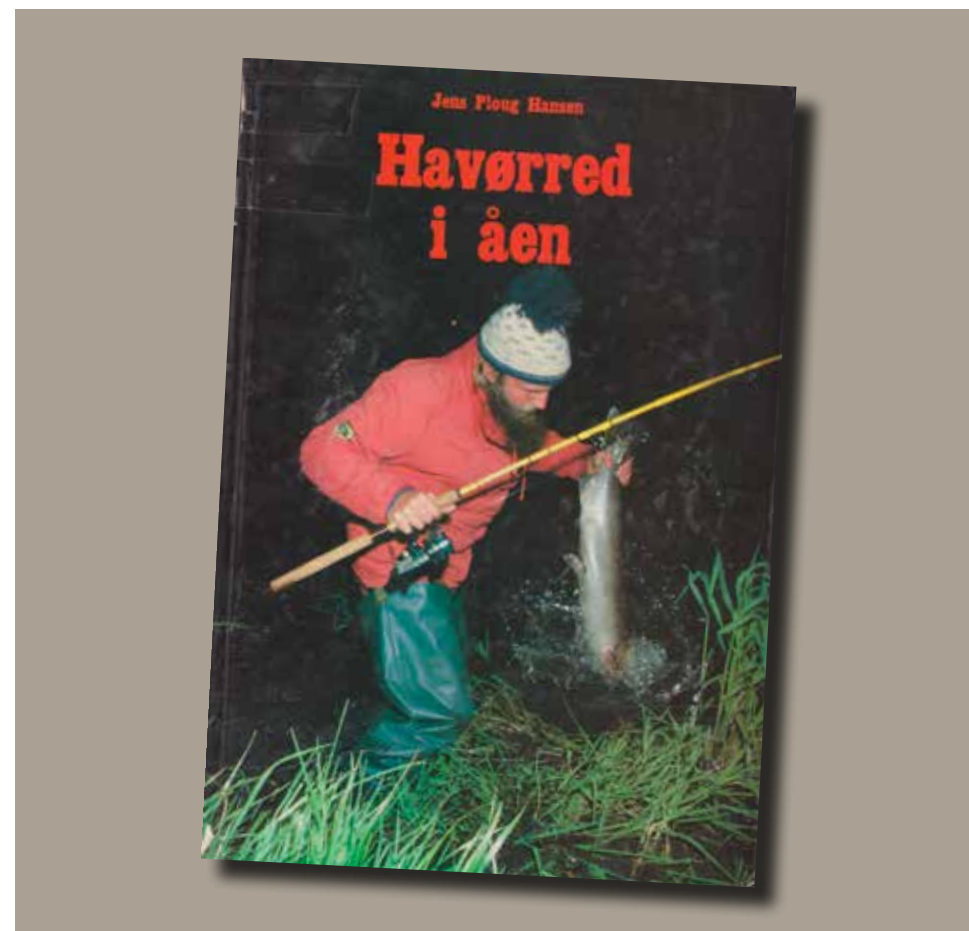
Klassiske og elegante fluer

Via bekendte kom jeg i 1998 i kontakt med en af Jyde Simons elever, Søren Glerup, der var så venlig at låne mig nogle af sine originale Jyde Simons fluer og tage fotos af dem.

Søren fortalte mig dengang, at Jyde

Simon bandt sine fluer med to mål for øje: For det første ønskede han at binde fluer, der var særligt egnede til at lokke havørrederne i Simested Å. Derfor blev fluemønstrene opkaldt efter fine og gode fiskepladser i åen. Desuden ville han bevise, at det var muligt at lave flotte, farvestrålende fluer af billige og nemt tilgængelige materialer, specielt fra guld-fasan.

Hans fluer har ganske rigtigt et klassisk og elegant præg over sig, selv bundet med almindelige og ordinære materialer.

AALESTRUP FLUEN

Tag: Flad sølvtinsel
Hale: Guldfasan topping og tre stråler
sværdfjer fra påfugl
Butt: Sort strudsherl
Krop: Bindes i to dele.
Første del bagfra af rødorange
flossilke med ribbing af tynd
sølvtråd, samt veilling af blå
hacklespidser over orange.
Vinge: To gule rygfjer af guldfasan (Ryg mod ryg) og en rød guldfasan øverst
Cheek: Grønne rygfjer fra guldfasan
Hackle: Perlehøne over og under
Hoved: Sort
Krog: Fra str. 6 og opefter

ETTRUP FLUEN

Krop: Bestående af fire del;
¼ grøn, ¼ brun, ¼ grøn og
¼ brun flossilke
Vinge: Spættet vingefjer fra påfugl
Hackle: Gule rygfjer af guldfasan,
en over og en under
Hoved: Sort
Krog: Str. 2-4-6 og evt. 8

KALLESTRUP FLUEN

Tag: Flad sølvtinsel
Butt: Rød super- chenille
Krop: Flad sølvtinsel
Rib: Rund sølvtinsel
Vinge: Nederst rød kalvehale,
gul kalvehale i midten og
brune egernhår øverst.
Udenpå bindes fire crizzly hacklespidser
Hackle: Blå hanehackle (falsk)
Hoved: Sort eller rødt efter eget valg
Krog: Enten laksekrog str. 4-2 eller streamerkrog str. 6-4

BORUP FLUEN

Hale: Tippet guldfasan
Krop: Flad sølvtinsel
Rib: Rund sølvtinsel
Vinge: Egernhale (sølvtipet) øverst
og brun egernhale nederst
Cheek: Små fasanfjer (klippet til)
Hackle: Lys brun hanehackle bundt
rundt foran vingen
Hoved: Sort
Krog: Str. 1-2-4-6

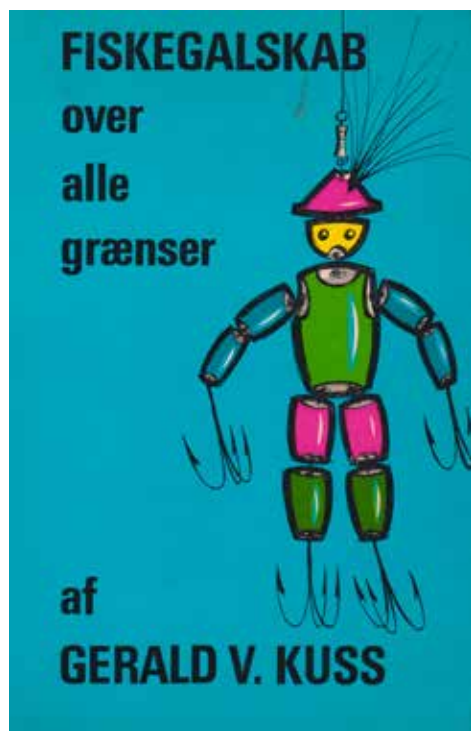

FISKEGALSKAB over alle grænser

Af Lars Østergaard Jensen

Danske bogforlag er desværre blevet meget karrige med at udsende nye bøger om sports- og lystfiskeri. Og det gælder både fagbøger og skønlitterære udgivelser. Af hensyn til de læsehungrende, anmelder jeg derfor i hver ny udgave af dette foreningsblad en eller flere ældre bøger, som man med lidt held kan finde på hjemmesider for antikvariske boghandlere, på diverse lystfiskerhjemmesider, via søgeprogrammet eller som man mange gange kan finde til mere end fornuftige priser på for eksempel Dansk Grejsamler Klubs arrangementer – eller på lokale loppemarkeder.

Denne gang er turen kommet til »FISKEGALSKAB over alle grænser« udgivet af Grafisk Forlag i 1965. Forfatteren til bogens mange rejsebeskrivelser, tilsat en meget stort skvæt humor og selvironi, var irlænderen Gerald V. Kuss

(1920-1969), som i bogen samlede sine erfaringer og oplevelser under fisketure i Irland, Finland, Sverige, Norge og Danmark.

Under Anden Verdenskrig fiskede han i Finland, hvor han i den strenge vinter 1940-1941 under en fisketur på isen oplevede, hvor slemt det kan gå, hvis ens støvler fryser fast ved mere end minus 20 grader. Året efter i 1942 befandt han sig i Sverige efter at have krydset grænsen fra det russisk besatte Finland på et britisk pas. I Sverige oplevede han, hvordan man bedst fanger aborrer fra båd, faktisk flere hundrede af de stribede røvere ved hjælp af en bordtennisbold – og dermed vandt en fiskekonkurrence. Hvordan det gik til, skal ikke røbes her i anmeldelsen!

Forfatteren beskriver også sine indtryk, da han i 1965 fiskede på premieren dagen i den berømte Mörrum Å. Og han var ikke ovenud begejstret for, hvordan den svenske stat forvaltede fiskeriet.

Meget morsom er derimod hans beretning om dengang, da han deltog i en dansk havfiskefestival i Næstved – for blot at plukke i et par af bogens samtlige 22 kapitler. Selv beskrev denne irlænder med et sikkert stort glimt i øjet sin bog

således: »Jeg mener, jeg er fuldt berettiget til at skrive et par ord, der kan tjene som vejledning, opmuntring og trøst for verdens sportsfiskere. Jeg er måske den skøreste af alle fiskere, og jeg har tilbragt mere tid med at fiske end med at forsøge at tjene til livets ophold. Jeg har fisket efter alle fiskearter i mange europæiske lande og bør måske tilføje, at mine fangster har været bemærkelsesværdige små. Den mand, som er virkelig angrebet af sportsfisker-bacillen, vil gøre alt for at kunne nyde sin hobby. Penge betyder intet for ham. Han bemærker kun, når der ikke er penge. Det samme vil hans kone og hans børn bemærke, hvis han da ellers har sådanne vedhæng, thi han er villig til at nægte kone og børn alle livsformødenheder for at få penge tilovers til kostbart fiskegrej og andre udgifter i forbindelse med sportsfiskeri.

Det mest akutte stadium af denne

sportsfiskersygdom er afgjort nået, når man begynder at rejse til udlandet for at fiske. Fjerntliggende vande indeholder naturligvis de største og stærkeste fisk. Er De med på holdet, så forbliver jeg Deres Gerald V. Kuss«.

Forlaget skrev ved udgivelsen:

Bogen behandler saltvandsfrisk og gnistrende sjovt alle former for fiskeri med hip til de lystfiskere, der tager deres hobby højtideligt. Forfatteren bolter sig velopløst som en fisk i vandet mellem autentiske historier og klassiske fiskelegøgne, mens underfundig humor og selvironi som tangplanter slynger sig mellem linjerne. Alle lystfiskere vil nikke genkendende og more sig over forfatterens meriter i den tykke ende af fiskestangen.

Læst med begejstring af
Lars Østergaard Jensen

Forfatteren efter en lang og spændende fight med en stor rokke beskrevet i bogen.

Carl Einar Jacobsen – med staffeli og fiskestang

Af Nils Mogensen

Nils Mogensen bragte i sin fine bog fra 2010 – Laksefiskeri i Skjern Å før og nu – et dejligt kapitel om hedeåens maler, Carl Einar Jacobsen. Nils har været så venlig at give tilladelse til at bringe denne artikel i vores foreningsblad.

Carl Einar Jacobsen
i sit atelier i Herning.

Med staffeli og fiskestang

Født i 1911 – med 36 Skjern Å-laks og over 1000 havørreder på samvittigheden – blev den nu hedengangne kunstmaler Carl Einar Jacobsen fra Herning en jysk fiskelegende. I den vestjyske natur fandt Carl Einar Jacobsen inspiration til sine smukke og klare naturalistiske billeder. Og i en menneskealder strejffede han rundt med fiskestang og staffeli ved de jyske åer, særligt Karup Å og Skjern Å.

Manden med alpehuen – Æ Kunstmåler – som han blev kaldt, var kendt af alle. Selv kendte han hvert et sving. Vidste hvor fisken stod, og hvordan man fangede den. Nogen påstod endda, at Carl Ejnars fiskeegenskaber rakte så langt, at »han kunne tage laksen med fødderne«.

Når Æ Kunstmåler ikke fiskede, udforskede han åerne sammen med sine venner, om de nu var landmænd, biologer eller toggerfiskere.

Æ Kunstmåler døde i 1995. Året før fortalte han om laksefiskeriet i sin elskede Skjern Å – om store fiskere og om store fisk. Han fortalte, hvor laksen stor, og hvordan man fangede den:

»De virkelig gode fiskere, jeg vil kalde dem fiskepersonligheder, de finder ind til en fiskemetode, som er i overensstemmelse med deres indre natur. De har en ganske speciel måde, som de fanger fisk på. En måde, som de følger konsekvent, uanset om andre fanger masser af fisk på andre metoder. Jeg vil fiske på min måde, til tider er det succes, til andre tider er det ikke.

Jeg kan huske en københavner, der altid fiskede med en enhånds fluestang. Vi andre syntes jo ikke, det var noget at komme med sådan en lille splejs til fiskestang. Men han ville fange sine fisk på flue og enhåndsstang. Senere, da

jeg begyndt at fiske, fangede jeg også altid laks med en enhåndsstang. Den skal ikke være ret lang, for så kan du få den indtil dig selv, når der er laks på. Det er selvfølgelig dejligt med en lang stang, der kan lægge noget line ud og en stang, der kan holdes ud over fiskevandet. Men fiskerne har stort besvær med at få fisken ind. Jeg sværger til ganske korte stænger.

Vil du fiske laks, så er der to ting, du må huske på. Du kan lettere end noget andet få en laks frem med et blink. Med en roterende spinner, en wobler eller noget andet, der går langsomt i vandet, er du meget mere sikker på at få fisken. Jeg har mistet utallige laks på blink, men jeg har sandelig også fået set, hvor de er.

Jeg tror nok, jeg tre eller fire gange i mit liv har mistet fem laks lige efter hinanden. Virkelig store laks. Men det kan altså ikke få mig til at sætte en spinner på. Jeg synes, det er så skægt at få laksene frem, og de tager ikke skade af at hugge. Nogen gange står de i et spring oven ud af vandet, helt op til en meter, og det er ligesom, de ryster på hovedet.

Når det er klart vejr, har jeg set laksen hugger dybt nede flere gange, før de får ved. – Men en spinner, den snupper de lige, og den sidder der. Hvis de tager den, så tager de den virkelig, og så er det ikke ret tit, man mister fisken. Jeg tror virkelig ikke, jeg nogen sinde har mistet en laks på spinner – men jeg har da nok mistet 100 på blink.

Jeg har aldrig travlt med at komme først, det betyder ingenting. Det, der betyder noget, er fiskemetoden. Kast altid op mod strømmen, dit blink, din spinner eller din flue skal komme drivende oppefra og så ned. Kast mindst 45 grader modstrøms, så fluen kan nå at synke ned, så kommer den ned langs

den anden side og beskriver noget nær en parabel. Der hvor fluen begynder at svinge, hugger fisken. Forestil dig, du er en ørred, der kommer en flue forbi, den synker længere og længere ned, pludselig spjætter den lidt, så kommer huginstinktet op.

Heldet følger de tossede

Jeg har gået med mange lystfiskere, der har sagt:

»Ja, du er altid så heldig, så heldig«.

»Ja, heldet følger altid de tossede«, har jeg svaret.

Det kan ikke nytte at forklare andet. Det er ligegyldigt, om du fisker med lang line eller kort line. Du skal have dit blink, din spinner eller hvad det er ned til fisken og give nogen små nyk, så falder hugget.

Carl Einar med laks fra Skjern Å i 1968.

Engang traf jeg den gamle lystfisker Søndergaard ude ved Skjern Å, han havde samme teori. Når han fiskede laks, og han har taget mange store laks, havde han ikke mere line på, end stangen var lang.

»Hvorfor har du ikke mere line på?« spurgte jeg.

»Nej, det er ikke nødvendigt«, var svaret.

Han smed spinneren ud med venstre hånd op mod strømmen og lod den drive ned i hullet.

»Og vil den ikke komme nu«, sagde han, »Så kommer den slet ikke«.

Du skal ikke forvente, at fisken går op til dig, du skal ned til fisken. Du skal dybt ned, enten det er orm eller flue, der skal præsenteres for fisken.

Fluen skal ned til laksen

Der var engang to fiskere, der kom fra Lemvig, de gik og fiskede ude i Skovsvinget i Sdr. Felding. Jeg vidste, det var en dejlig lakseplads og sad og ventede, men de ville ikke blive færdige. Den ene fiskede med orm, og den anden med en Mepps. Jeg skulle til at gå hjem, så jeg gik derhen og spurgte, om de havde noget imod, at jeg også prøvede.

»Nej, prøv du, de vil ingenting«, svarede de.

»Nå, men så prøver jeg med en flue«, sagde jeg.

»Ja, gør du bare det«.

Så kastede jeg opstrøms og lod fluen gå ned og strammede linen op. Så var der laks på.

»Op med grejet. Jeg har laks på!«, råbte jeg.

Så gik den vilde jagt, og jeg fik en dejlig laks på 19-20 pund. Så siger den ene af de to fiskere:

»Hvordan kan det gå til? Vi har stået her og fisket hele eftermiddagen«.

Så sagde jeg: »Hvis du kan tåle at høre sandheden? Jeg har siddet og set på dig, du fisker med en Mepps. Der er tre meter dybt derude. Regner du med at en havørred eller en laks, der står dernede og kigger på den lille tingest, at den går op og tager den? Jeg vil give dig et godt råd, når du kan se, det du fisker med, så er det i store helt nytteløst, hvad du gør«.

»Ja, vi er kommet her i 12 år uden at fange noget«, sagde de.

»Så tag ved lære af det. Hvis du kan se dit blink eller din spinner, så fanger du ikke noget. I første kast med fluen kom jeg ned til laksen«.

Kast opstrøms

Opstrøms med tingene, men vurder, at der hvor blinket, spinneren eller fluen svinger, skal være det sted, fisken står. Du kan trække dit blink op langs en laks, det er den ligeglads med, det er en lille fisk, der smutter forbi. Men en fisk, der kommer ovre fra brinken og pludselig stikker af for næsen af laksen, kan den ikke stå for.

Størstedelen af alle danske lystfiskere fisker forkert, de kaster langt ned ad åen. Fluen går bare tværs over, den kan ikke nå at synke. Nej, du skal have linen

til at synke, samtidig med du får tingene ud, så vil du opdage, at du begynder at få fisk – det er hemmeligheden.

Men selvfølgelig er der en anden teknik om aftenen, når havørreden er fremme, og det er måneskin.

Der er mange måder at fiske på, og man lærer at variere sin fiskemetode. I godt fiskevejr kan næsten alt lade sig gøre – ellers var der nogen, der aldrig fangede noget. Men i dårligt fiskevejr, når der er østenvind og solskin, så er der grund til at komme langt ned. Det eneste som man faktisk kan fange i østenvind og solskin, det er laks. En opgangslaks er fuldstændig ligeglads med, om vinden er i øst eller i nord, eller hvad den. Er den lige gået op, og du får en spinner ned til den, så hugger den.

Hold fluen i vandet

Engang ved Sdr. Felding mandag den 15. maj 1953 – kastede jeg ud ved en pilebusk, hvor jeg tænkte, der var en fisk. Det var der også, og laksen knækkede trekrogen. Jeg tænkte, den fisk får du nok ikke. Så satte jeg en roterende spinner på og fangede laksen. I laksens kæbe var der mærker efter den knækkede trekrog.

Om fredagen tog jeg derud igen, lavede ud samme sted og fik endnu en opgangsfisk. Laksen var meget hidsig, den huggede så voldsomt, at den knækkede

Endnu en flot laks, som Æ Kunstmåler overlistede 1968 i Skjern Å

kede trekrogen igen. Så satte jeg igen en roterende spinner på og fik laksen. De to fisk vejede 18 og 19 pund.

Andre laks hugger kun en gang og aldrig mere. Laksen kommer frem, den ene lystfisker efter den anden prøver, men fisken har været på en gang, og det gør den aldrig mere.

Men så er der nogen, de vil fanges. Ude ved skoven ved Sdr. Felding fiske- de jeg en meget varm dag. En drønvarm dag vil laksen gå op efter fluen, og det er sjældent. Jeg stod og holdt fluen. Tager du fluen ind, når den er kommet tværs over åen, har du ikke fisket. Du må gerne holde fluen derude et par minutter. Prøv at se på et armbånds- ur, hvor lang tid to minutter er, du bliver forbavset, men det skal der til. Så jeg lidt uro i vandet, spejlbilledet blev forandret, der havde været en laks.

Jeg rullede forsigtigt ind og kastede

Havørreder og laks. Carl Einar vidste nok, hvor-
dan fiskene skal fanges – han har taget sind del.

ud en gang til, holdt fluen i vandet, og så kom trækket. Det var en meget stor fisk omkring 30 pund. Den tog et vældigt udløb på 40-50 meter og tilbage igen så hurtigt, at jeg ikke kunne følge med. Så løb jeg ind på engen. På den anden side af åen stod en stor bæverasp, fisken sprang op i den. Linen rev bladene af, de sejlede ned ad åen. Så tog den et udløb en gang til. Jeg holdt om linen, og blodet løb fra min hånd. Så løb den igen, og endnu en gang – så var den væk. Senere fik en Herning-fisker laksen på, han fik den heller ikke, men vurderede den til 35 pund.

Bliv ved 100 gange

Nogle laks vil bide, mens andre er meget forsigtige. Ude ved Skjern Å fiskede jeg engang ved Landevejssvinget, der stod nogle af de lokale, de sagde:

»Nå, skal du nu også prøve?«

»Prøve hvad?«

»Ja, du kan jo se, der står en laks der!«
Jeg kastede fluen ud. Kom rigtigt, den kom op og gik ned igen.

»Så, nu har du også prøvet det«, sagde de.

»Prøvet hvad?«. Jeg vidste ikke, hvad de mente.

»Ja, det er noget, vi prøver alle sammen, den kan du få op, hver gang den kommer. Du kan bare kaste en flue ud, så går den efter den, men du kan ikke fange den«.

Jeg prøvede fisken flere gang, jeg var derude, men det var rigtigt, fisken gik op efter fluen hver gang, men tog aldrig.

I øvrigt er det sådan, at jo højere du kommer op i åen, og jo lavere vandet er, jo sværere er laksen at fange.

Jeg har taget laks, der faktisk har stået lige under mine fødder. Jeg kan hu-

ske engang, jeg havde en stor laks på ved et lille sving i Skjern Å, hvor der var en trækfærge. Fisken gik af, men jeg tog derud et par dage efter. Så kom der en mand hen til mig, en dygtig laksefisker, som hed Rudolf Hauch.

»Nå, hvad står du her og fisker efter?«, sagde han.

»Jeg står og fisker efter en fisk. Der stod en dejlig fisk her for en tre dage siden«, svarede jeg.

»Nå, den der, den vejede 22 pund, den fik jeg«, sagde han.

»Nå, har du fanget den?«

»Ja, og jeg kan se, du også kender fidusen på den måde, du fisker«, svarede han.

Det at stå og hive et blink op og ned, måske 100 gange et sted, man ved, der er en fisk, det kendte han ganske udmærket.

»Der er ikke ret mange, der ved det, og fortæller man det, vil de ikke tro på«, sagde han.

Fisk er nogle mærkelige nogen. De kan refusere en flue eller et blink 50 gange, men pludselig tager de alligevel.

Korte kast

Den sidste laks fangede jeg, da de næsten var udryddet. Jeg kastede kun få meter ud, hvor jeg vidste, den skulle stå. Det gav ligesom et lille smæk. Så kastede jeg endnu kortere, for når en fisk går efter noget, så går den baglæns. Hver gang den hugger, skal du have den længere nede. Jeg havde ikke så meget line ude, som stangen var lang, og fiskede med en spinner ikke større end en teske. Jeg vippede bare lige linen ud, og lod den gå ned – så var den der! Mange vil sikkert sige, jamen det er

jo fuldstændigt vanvittigt, sådan fanger men ikke laks. Men det er jo ligegyldigt, hvordan du fanger dem, om du skal kaste 100 meter, eller om du skal kaste en meter. Måden er at få den til at 'svede'. Få blinket til at falde ned og giv et lille træk. Laksen tror, det er en lille fisk og vil give den et lille snap. Jeg har taget masser af fisk på den måde, når jeg først opdager, hvor de er. Vil de bide, så er det opskriften.

Det er også dage, hvor de ikke vil noget som helst og bare går efter tingene. Det har jeg set i klart vand, de går hen til agnet og går tilbage igen.

Favoritfluerne

På flue hugger laks bedst i Skjern Å omkring 40 centimeter nede i vandet, de går sjældent op til fluen. I Skjern Å har jeg taget 17-18 laks på flue, og kun en af dem er steget op til fluen, alle de andre har jeg ikke set. Pludselig strammer linen op, så er de der.

Der var en gammel Skjern Å – fisker Bertel Gaardsvig, hans favoritflue var Durham Ranger, og han havde en datter i London, som sendte dem til ham.

Mine egne favoritfluer til Skjern Å er Red Tag Palmer og Hedefluen, der er en fremragende flue. En anden er Coachman, de hvide vinger har en egen glans i vandet sammen med kontrasten til den mørke krop - jeg fisker altid med den. Er det helt håbløst kan jeg dog finde på at skifte. Men jeg er blevet så erfaren, at jeg ved, at hvis de ikke vil have Red Tag Palmer, Hedefluen eller Coachman, så kan det blive vanskeligt at finde en flue, de vil have.

Men det, det drejer sig om, er at komme på det rigtige sted på det rigtige tidspunkt og fiske på den rigtige måde, så tror jeg faktisk, at man kan fange fisk på

de fleste fluer.

Fisken skulle trættes

Engang var Bertil Gaardsvig og Ole Iversen ude at fiske. De mødte en københavner, som havde fået en laks på flue. Efter en tid siger Bertil Gaardsvig:

»Nu kan du godt tage den«.

»Nej, den skal trættes«, svarede københavneren.

»Jamen, for fanden mand, når den ruller rundt?«, sagde Gaardsvig.

Men københavneren mente, at fisken skulle tages sportsmæssigt og blev ved og blev ved. Fisken gled ned igen og tog en tur ud.

»Det er min første laks«, sagde han.

»Ja, det kan man fandeme se«, var der en, som svarede.

Fisken kom ind en gang til

»For fanden mand, tag den nu!«

Københavnere tøvede, så rullede laksen endnu engang rundt og var af krogen. Fjolset gav sig fandeme til at tude. Så gik Bertil Gaardsvig og Bertil Iversen.

Den heldige københavner

En anden gang var jeg nede ved Skjern Å for at male et billede til en fra Horsens. En ung københavner havde indlogeret sig og ville ned at fiske laks. Han var ikke dum. Han gik ned i et sving ved Helm Bakker og kastede ud. I første kast får han en laks på hele 25 pund. Han lander laksen, går ned på hotellet, pakker og siger:

»Jeg vil gerne have lov at betale«.

»Vil du ikke fiske?«, siger jeg.

»Nej, fandme nej, jeg er kommet for at fange en laks. Der er nogen, som har fisket i 25 år, jeg har ikke fisket i 25 minutter. Nu har jeg fået en laks, og nu vil jeg

hjem«.

Senere mødte jeg fiskeren ved Karup Å. Han sad og var faldet i søvn. Stangen lå ud over noget flæg og fluen hang og dinglede ud over åen. Jeg gik op i en gammel stue oppe hos Philipsen, hvor vi mødtes oppe. Så siger jeg:

»Der sidder en lystfisker dernede, han er overtroisk«.

»Nå, hvordan det?«

»Jeg traf ham ude ved Skjern Å, han skulle ud at fange en laks, og pokkerme om han ikke fik den. Nu sidder han herude for at fange en havørred, og det skal sgu nok lykkes. Han sidder og sover, og stangen stikker ud over åen«.

Så kom vi til at kikke ud af vinduet. Så kom han halende ned ad åen, så siger jeg:

»Gud fader bevar mig vel, men han har jo fisk på«.

Og det havde han, en flot fisk på 10-12 pund – og han fik den. Så siger jeg:

»Jamen, du sad da og sov deroppe?«

»Ja, men så lød der er ordentligt plask. Jeg nåede lige at snuppe stangen«.

En mishandlet fisk

Engang ved Skjern Å ved Ahlergård Svinget, var der en fisker, som kom hen til mig. – Han kendte mig, men jeg kendte ikke ham.

»Kan du sige mig kunstmaler, hvad i alverden har jeg gjort forkert? Se min spinner, jeg har to trekroge på hver side og to trekroge hængende bagude, de er rettet ud alle sammen«, sagde han.

»Hvad i alverden har du haft dem i?«, svarede jeg.

»En stur fisk«.

»En stur fisk. – Jamen ved du hvad, du regner da ikke med, at det bare er en skalle, du kan trække op?«

Han havde sådan mishandlet den fisk, at alle trekroge var rettet ud. Jeg har set mange gange, hvordan der er gået panik i folk. Fisken skal slæbes op for enhver pris – og det er det, man ikke skal gøre.

»Sådan skal du ikke behandle en fisk«, sagde jeg til ham,

Nogle få dage efter kom Ole Iversen ned til Ahlergård svinget. Han havde smurt sit hjul. Det var et roterende hjul og spinneren røg over i nogle hundetunger. Om spinneren var røget ind i munden på laksen, ved jeg ikke, men han fangede virkelig fisken. Tungen var rykket over på den, kæben var fuldstændigt splitte ad. Sådan skal man ikke behandle en fisk.

Nyd naturen

Man skal aldrig tage ud for at fange fisk, det er nu min livsfilosofi. Man skal tage ud for at nyde naturen og det samspil, der er mellem natur, mennesker, å og fisk. Man skal være en god naturiagttagere, iagttage naturen og fiskens gøren og laden i en å.

Man skal ikke altid fiske. Jeg går gerne en tur ved åen for at se, hvor hullerne er henne. Kommer jeg ikke til at fiske den dag, lærer jeg åen at kende«.

»Vægten, der kunne tage 25 pund gik i bund«.
Carl Einar med sin største havørred
i 1953 fanget i Karup Å.

En efterårsørred

Af Steen Ellemose

Det har været en tør sensommer, hvilket kan ses på åen. Vandet er lavt og spritklart. Der er lagt op til et krævende, men også spændende fiskeri.

En stalling ved modsatte bred påkalder sig opmærksomhed ved at ringe jævnlige, men den er meget vanskelig at kaste til – træer bag min ryg og på begge sider gør et fluekast nærmest umuligt.

Mens jeg sidder og vurderer situationen, opdager jeg en bækørred midt ude i åen kun 4-5 meter fra mig. Selv med polaroidbriller anes den kun som en grå skygge mod bunden, men dens skarpt afskårne hale afslører den. Da den lidt senere løfter sig lidt i åen og rammes af solens stråler, står den smuk kobberfarvet mod grøden.

Jeg iagttager fisken længe, inden jeg prøver med den første flue – en fortynget nymfe fisket helt nede ved bunden, hvor fisken holder til. Ørreden kaster et

blik på fluen første gang den kommer drivende i rigtig dybde, men gør ikke udfald. De næste mange gange ignorerer ørreden bare fluen. Jeg benytter mig af rullekast, men da jeg sidder på hug med træer omkring mig, er det vanskeligt at foretage et godt kast – fluer kommer ofte tæt på mit hoved, og da forfanget snerter min næse, vælger jeg at holde en pause – der skal opfindes en ny teknik.

Efter den lille pause prøver jeg igen, men nu med en tørflue. Kastet modificeres – jeg holder fluen i krogbøjningen og svirper linen ud. På det rette tidspunkt slippes fluen, der føres ud på vandet i en elegant bue. Fluen driver ned over ørreden, der løfter sig i vandet, men i det samme begynder fluen at streame og trække striber på vandoverfladen, hvorfor ørreden straks vender tilbage til bunden. Fluen er blevet mistænkelig,

så flere perfekte drev lokker ikke fisken frem.

Endnu en pause og lidt spekuleren over fluevalget. Der er jo mange vårflyer fremme, så jeg vælger en tørflue, der ligner en vårflye – fluen med navnet Europea 12. Med samme teknik som før svirper jeg fluen ud – et godt stykke opstrøms ørreden. Efterhånden som fluen nærmer sig ørreden, reagerer den, stiger roligt til overfladen og tager fluen med den allerstørste overbevisning om, at dette er en rigtig vårflye. Det lykkes mig at beherske mig og vente, til jeg kan se fisken lukke munden, før jeg roligt strammer linen – og fisken er kroget.

Efter en udramatisk fight kan jeg lande, afkroge og genudsætte en flot hanørred med kæbekrog og begyndende legedragt.

Fluen Europea 12 har i mange år haft en fast plads i mine tørflueæsker, og den har givet mig mange gode fisk. Fluen er oprindelig fransk, men især i Sverige er »E:12'an«, som de kalder den hinsiddens, blevet en klassiker. Den er også meget velegnet til danske vandløb, kræver ikke dyre eller eksotiske materialer og er relativ let at binde.

En 'original' Europea 12 bundet af den franske fluebinder, Ragot.

Krog:
Valgfri tørfluekrog, str. 10-16

Bindetråd:
Gul

Krop:
Uld fra haren øre

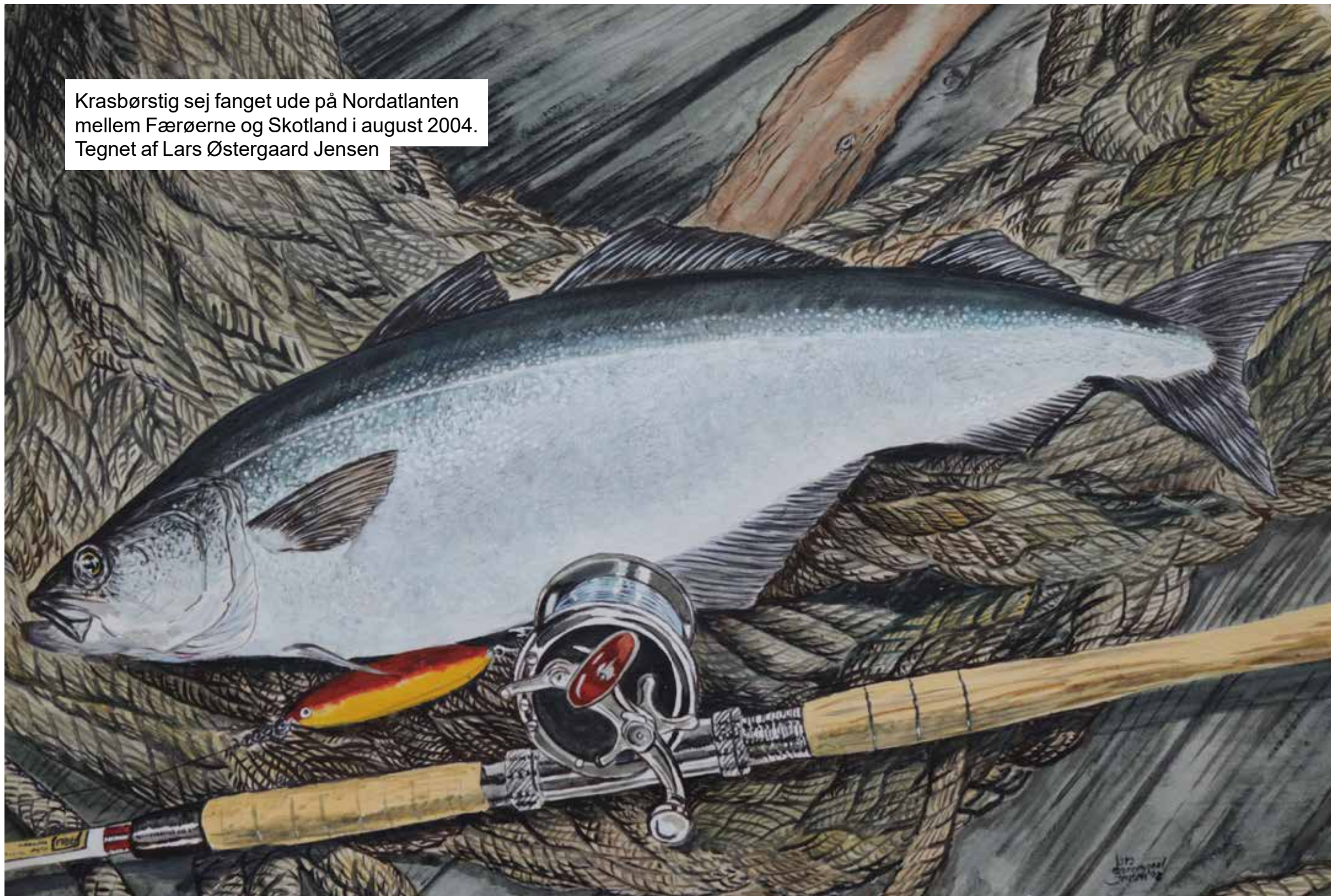
Vinge:
Spidsen af 1-3 brystfjer fra en gråandehun. 3 fjer på store kroge, 1 fjer på små kroge. Man kan lægge en CDC-fjer under vingefjerene. Lægges fladt hen over kroppen.

Hackle:
Brun hane

Krasbørstig sej fanget ude på Nordatlanten
mellem Færøerne og Skotland i august 2004.
Tegnet af Lars Østergaard Jensen

Dette forår rejste min mangeårige ven og tidligere medlem i foreningen, Otto Astrachewski og hans kone, Patty ned til Namibia for at fejre deres 'runde bryllupsdag'. Med på turen var deres yngste søn, Elias. Læs beretningen om deres 2 uger lange tur.

Med 'Astra-banden' på eventyr i Afrika

Otto Astrachewski

Med på turen var vores ven, 'Jost Arnold', der er medejer af gæste- og jagt-farmen 'Wildacker Namibia' som sammen med sin hustru Susanne havde tilrettelagt turen for os. Efter et par vidunderlige dage med jagt ude i terrænet fortsatte vi rundturen gennem Namibia og til Zimbabwe.

Første stop på turen blev den berømte Okavango Flod, hvor Jost viste sin dygtighed og kunnen som fiskeguide med fangsten af en grov tigerfisk på cirka 5 kilo. Men også Astra-banden havde held med fiskeriet. Vi brugte spinnestænger på 8 fod med kastevægte 20-40 gram sammen med fastspolehjul i størrelse 3000 og 0,20 mm fletline. Uundværlig var et stabilt og stærkt stålforfang, da tigerfiskene er udrustede med barberblads skarpe tænder. Vi fiskede især med klassiske Effzett skeblink på 22 gram i kobber, men også

10-12 centimeter lange woblere i fire-tigerfarvekombinationen fangede fint.

Ganske i modsætning til normalt fiskeri, skal man efter hugget straks holde stangspidsen nede i vandet. De smukke tigerfisk kæmper vildt og hårdt med lange udløb, og man skal regne med at miste 7 ud af 10 af disse drabelige fisk under udtrætningen. Det gælder om at agte på deres enorme gebis under landing og oppe i båden.

Efter tre dages fantastisk fiskeri gik rejsen videre til Zimbabwe og til rejsens

absolutte største oplevelse, en tur med helikopter hen over de verdensberømte vandfald, Victoria Falls.

Ferien afsluttedes med en safaritur i den fantastiske Chobe Nationalpark for at beundre Afrikas mange dyr.

Vores 2 uger lange rejse var desværre pludselig ovre, så vi vil helt sikre vende tilbage til Afrika. Mange tak til Jost og Susanne for fremragende organisation og guidning.

Læs mere om deres gæste- og jagtfarm på: www.wildacker-namibia.com

Elias fangede udover flere tigerfisk også denne malle.

Sensommerens makreller

Af Lars Østergaard Jensen

Hvis der er noget, der kan få fiskefeberen til at stige, så er det når makrellerne stryger langs vestkystens moler og langs de hvide strande om sommeren.

Pludselig jager en stime af de flotte fisk under bølgerne eller langs molekanten og spreder skræk blandt småsild og tobis, men lige så pludselig er der igen forsvundet i den rastløse jagt. Men måske dukker de alligevel op allerede få

Trængsel ude på Nr. Vorupør Mole. Så er det vigtigt at man tager hensyn til hinanden.

minutter senere, og så skal grejet være klart man selv på pletten.

Østenvind

Tommelfingerregel nummer 1 er, at vinden på vestkysten skal have været fra øst i nogle dage, før man kan regne med, at makrellerne trækker ind under land. Hvis vinden og bølgerne omvendt står ude fra Nordsøen, bliver vandet hurtigt oprørt og grumset, hvilket får fiskene til at holde sig længere ude. Sådanne dage er det en bedre ide at snøre sig til et par fladfisk på orm.

Mole eller kyst?

På de mange moler og bølgebrydere har man de største chancer for at træffe makrellerne, da strømmen der koncentrerer småfiskene. I højsommeren kan det dog være svært at komme til for andre lystfiskere – og da kan det være et for-

søg værd at fiske direkte fra stranden, og her har spinnefiskeren absolut de bedste kort på hånden, da man hurtigt og effektivt kan afsøge lange strækninger. Man skal prøve at finde frem til dybe gennembrud i revlerne – de såkaldte hestehuller – igennem hvilke makrellen søger ind i renderne under land. Bedst er fiskeriet som regel omkring solopgang og sent om aftenen, hvor der også er chance for at komme i clinch med stærke torsk og måske en sej, en havørred eller sågar en havbars.

Let grej giver mere sjov

Selv om makrellen er en stærk fisk i forhold til sin størrelse, der med kraftige udløb og viltre rusk kæmper indædt for friheden, er der ingen grund til at fiske med tungt grej. Mange benytter sig af

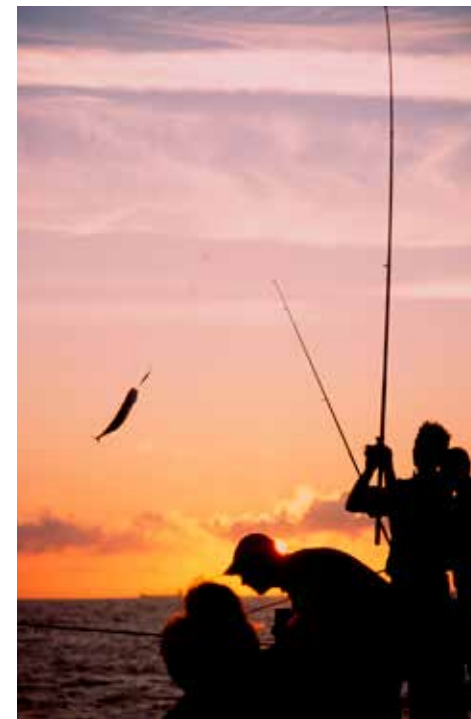
Gennemløbspirke er også fremragende til makrel på den åbne kyst.

alt for kraftige grejer; lange surfcasting-stænger, tunge hjul og pirke samt 4-6 ophængerfluer. Det giver godt nok flere fisk i spanden, men langt sjovere er det alligevel at fiske med det lettere grej. Toppen for nogle er selvfølgelig at fange makrellerne langs vestkysten – på fluegrej!

Selv har jeg altid foretrukket at fiske med det samme lette spinnegrej, som de fleste bruger til havørred i de indre farvande – alternativt en kulstang på 11 fod, der håndterer pirke fra 20 til 60 gram. Foran pirken er der altid en ophængerflue – men kun én!

Fiskepladser i Nord- og Vestjylland

Her skal blot nævnes nogle få kendte pladser. Selv har jeg fået de fleste ma-

Chancen for makrel er størst ved solopgang eller solnedgang.

kreller på pladserne 1, 3, 5 samt 12, men det er nok også der, hvor jeg har fisket mest:

1. Ved Bovbjerg. Nedenfor det røde fyr rager omkring 30 bølgebrydere ud mod dybt vand.

2. Harboøre og Agger Tange. Ved Limfjordens munding i Vesterhavet finder man på høfderne gode fiskepladser, men pas på glatte sten og pludselig større bølger.

Bovbjerg.

Bulbjerg.

Pas altid på vind og bølger ude på de vestjyske moler.

3. Molen ved Nørre Vorupør er en meget fin plads for makrel, hvis man vel at mærke kan finde en plads i højsæsonen med mange turister.

4. Stranden syd for Hanstholm er egentlig mest kendt for sine torsk og fladfisk, men nu og da trækker makrellen forbi i en dybe rende mellem stranden og den første nedenfor P-pladsen. Undgå at vade fiskeri, da strøm og bølger kan være lumske og farlige.

Hattrick med makrel, hornfisk og havørred fanget nedenfor Strib Fyrstårn.

5. Nordmolen ved Hanstholm Havn.

6. Stranden til venstre nedenfor Bulbjerg kan nu og da give fisk af sig – også havbars, men det kræver lange kast, Bunden er spækket med store stenblokke og ral, der trækker småfisk til sig. Her har jeg også fange hestemakrel og på sandorm flotte skrubber og torsk om natten.

7. Ved Løkken har bekendte nu og da berettes om fangst af makrel.

8. Harrerenden.

9. Lønstrup og 10. Rubjerg kan tidligt og sidst på dagen give flotte fangster, men her kræves lange kast.

11. Lange den nye mole ved Frederikshavn.

12. Også ved Skagen Havn kan der fanges makrel – men her, som ved Fre-

derikshavn, skal vinden da komme fra vest.

Fiskepladser i Lillebælt

I de senere år er der fanget ikke så få makreller også i Lillebælt, men der skal arbejdes for dem. I dette – vores hjemme vand – betyder vindretningen ikke så meget som strømretningen. Jeg har fanget enkelte ved et par pynter, hvor dybdekurven skærer tæt under land mellem Lødvær Odde og Gammel Ålbo, men fiskene har altid hugget dybt nede efter at jeg har ladet blinket eller pirken synke 10-15 sekunder. Også det dybe vand ved Søsportscentret mellem Gals Klint og den Gamle Lillebæltsbro har givet os makreller ligesom havnekajen ved den såkaldte Ammonikhavn tæt ved den Nye Lillebæltsbro på Jyllandssiden, hvor vandet er meget dybt og strømrigt, kan give mange makrel – og det samme gælder for Fredericia Havn, hvor fiskeriet er tilladt.

HAVSÖRING – kustens silver

Af Lars Østergaard Jensen

Jan Johansson er en af Sveriges måske mest kendte fluefiskere, som har fisket havørred og laks siden midten af 1950'erne ved vestsvenske elve og kyster og siden og ved skotske og ikke mindst i vestnorske elve – således havde han og hans hustru Christine fra 1997 til 2014 ansvar for Sæter Fiskecamp i Surndal, der blev noget af en institution for lakse- og havørredfiskere. Han har udgivet flere bøger, heraf denne fra 2012 er hans sidste om havørredfiskeri.

I denne meget flot opsatte bog udgivet på forlaget Settern i 2012 samler Jan Johansson sine mange erfaringer med kystfiskeri efter havørred gennem et langt liv. Sine første havørreder fangede han som lille pojke i en lille å nær Kungälv nord for Göteborg – ikke få flue, men med hænderne i gydetiden! Tyvfiskekarrien var hurtigt overstået og han snart blev fluefisker og begyndte at udforske åerne i nærområdet. Med anskaffelsen af en knallert kom den smukke Bohus skærgårdskyst inden for rækkeviden, og med inspiration af danske Paul Wellendorfs bøger begyndte han som en af de første at fiske målrettet efter havørreder i saltvand.

Bogen er del i tre hovedkapitler. Den første er en beskrivelse af havørreden som art generelt og om forskelle på havørred og laks samt om forskelle på havørrederne langs den svenske vest- og østkyst, hvor gennemsnitsstørrelsen er højere. I de vestsvenske fjorde og åer er en havørred på 3 kilo ikke hverdagskost. Forklaringen er den, at fiskene tilbringer kortere tid i havet ud for Bohus

kysten og ofte gyder hver vinter, ganske modsat havørrederne i Karup Å, som hyppigt tilbringer 3-4 år ude i Limfjorden, før de gyder første gang.

I et interessant afsnit fortælles om havørredens mange navne – elsket barn og fisk har som bekendt mange – gennem tiderne og stadig lokalt i Sverige og Norge. Forfatteren redegør dertil nøje for havørredens livsstadier og dens liv i havet. Men sjovt nok finder man intet om, hvorfor kombinationen af saltvand og kulde er kritisk for fisken på grund af væskebalancen i kroppen under forskellige osmotiske tryk – noget som vel næsten er børnelærdom herhjemme.

I bogens anden del berettes om havørredfiskeriet i et historisk perspektiv og meget om udstyret og ikke mindst fluer og fluetyper samt det øvrige udstyr. Da fiskeriet ved de vestsvenske kyster og fjorde er mere vejruddsatte end for eksempel på vores sønderjyske kyster, anbefales her stænger på 10 fod i klasser 8-9 som standard. Under stille forhold og til natfiskeri foretrækker Jan Johansson dog en noget lettere stang på 9,5 fod og klasse 6-7.

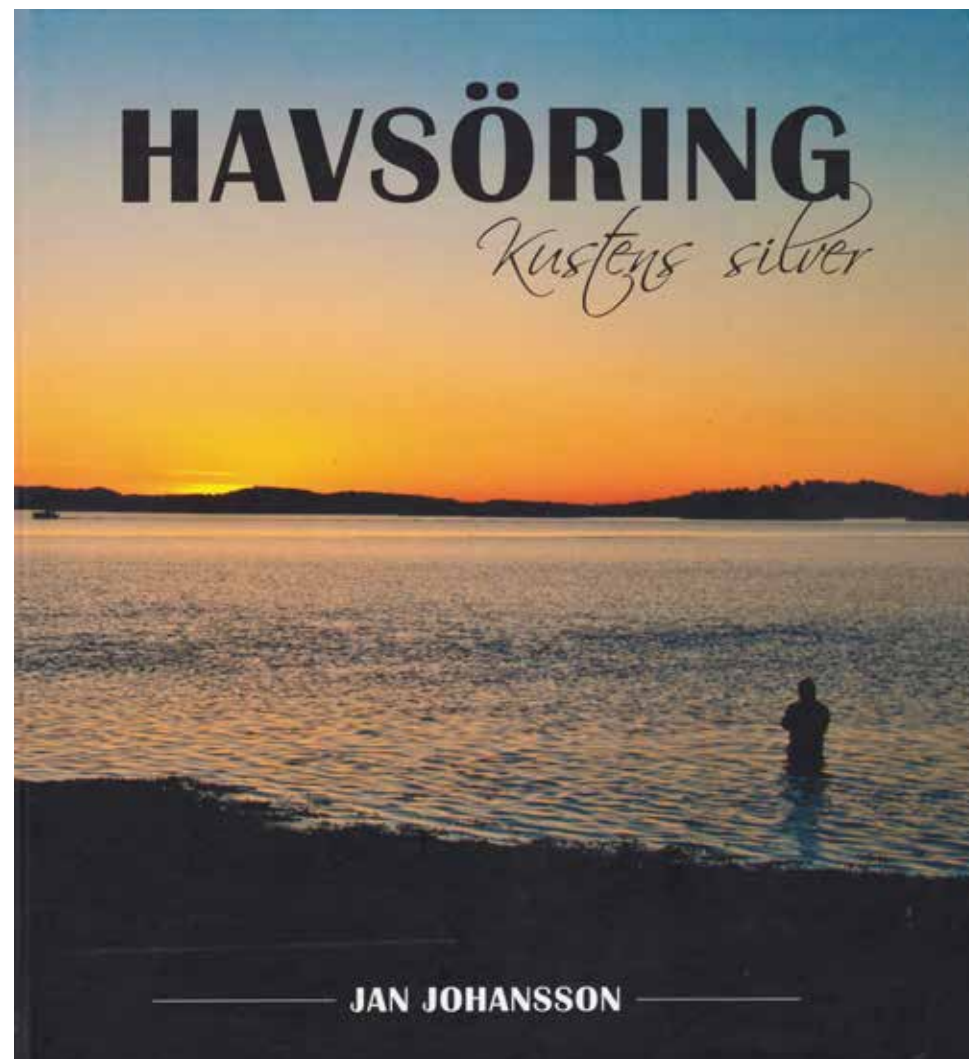
I bogens tredje og længste hovedkapitel øser Jan Johansson ud at sin omfattende viden og mange erfaringer om kystfluefiskeriet sæsonen igennem, der langs den vestsvenske kyst er begrænset fra april til og med september, i modsætning til herhjemme, hvor det er tilladt at fiske havørred året rundt langs kysten! Rigtig meget at det beskrevne om fiskens føde, vejr og vind og affiskning kan uden videre overføres til dan-

ske forhold. Selvfølgelig ikke alt, men næsten. Forfatteren redegør fx om fiskeriet i norske, britiske og irske fjorde, hvor forskellen på høj- og lavvande kan være adskillige meter større end ved de vestsvenske og danske fjorde.

Bogen er illustreret med masser af ypperlige fotos af fisk, grej og ikke mindst den smukke vestsvenske skærgårdskyst. Den kan bestilles hjem fra svenske netbutikker, men bogen har for

nyligt også været på tilbud til 220 kr. hos danske grejbutikker.

OBS: Det kan i starten være forbistret svært at læse svensk, så da kan jeg varmt anbefale at investere i Gyldendals lille Svensk-Danske / Dansk-Svenske ordbog, der vil være til stor hjælp. Visse fagudtryk skal man dog lede forgæves efter som tafs=forfang.

Mor, hvad er det for en fisk, den ser ked ud?

Af Lars Østergaard Jensen

Nu og da smutter jeg en tur over til Esbjerg Søfarts- og Fiskerimuseum, hvor jeg har et årskort og derfor altid kan nyde synet af de mange spændende dyr og fisk inde ved de mange akvarier.

Nogle af fiskene vækker altid mere interesse end andre blandt gæsterne, som for eksempel fisken i det største af akvarierne. Og betragter man den forfra ser den ganske rigtigt nedtrykt og ked af det, som mange børn har bemærket.

Navnet på fisken, der vækker sympati, er guldbrasen. Og hvad er det så for en fætter?

Ja, for det første er den ikke medlem af karpefamilien, som den af alle velkendte brasen i ferskvandssøer. Guldbrasen er nemlig blot en ud af mange andre arter af havrundefamilien, der hovedsagelig lever i saltvand i tropiske og subtropiske farvande. Havruder kan kendes på, at rygfinnens piggede og bløde del er sammenvokset og at deres skæl er store og ru. Deres mund er lille og forsynet med spidse eller flade knussetænder, og derfor ofte kaldes 'muslingek nusere'.

Flere af arterne er hermafroditte (tvekønnede). I vores farvande antræffes mere eller mindre hyppigt fem arter; den almindelige havrude, rød blankesten, spidstandet blankesten, okseøjefisk og guldbrasen.

Kendetegn

Guldbrasen kendes på, at dens snude er lang og 2-3 gange øjets diameter. I rygfinnen er der 11 pigstråler og 13-14 bløddstråler. Umiddelbart vil man kunne kende en guldbrasen på en gylden stribe mellem øjnene og en stor sort plet ved gællelåget. Bliver normalt op til 70 centimeter lang, men kan blive 140 cm lange og veje 18 kilo.

Udbredelse

Guldbrasen findes normalt omkring de Britiske Øer i nord og ned til det nordvestlige Afrika, men er også almindelig i Middelhavet. Herhjemme kan man vel regne den som en 'sjælden fugl', der nu og da antræffes om sommeren i Nord søen og Skagerak. Henrik Carl har i det i år netop udsendt store 'ATLAS OVER DANSKE SALT VANDS FISK - bind 3' en grafisk oversigt, hvor det fremgår, at der indtil 2000 var registreret 6 guldbrasen, men efter 2000 indtil nu hele 26 stykker. Jeg vil tro, at de stigende havtemperaturer kan have gjort sig gældende. Ifølge Henrik Carl var 2014 et usædvanligt

En lille guldbrasen på 16,4 cm fra et bundgarn i Mosede i 2014. Foto og billedtekst af Henrik Carl.

år efter en varm sommer og rekordstor indstrømning af saltvand i de indre farvande og helt ned Djursland, Nord- og Østsjælland og sågar Bornholm.

Det bliver spændende om der tikker flere registreringer ind denne sommer og i efteråret.

Fødevalg

Guldbrasen er ikke nogen kostforagter og lever – måske varierende i de forskellige områder – af blandt andet bløddyr, fisk og krebsdyr, men også muslinger, snegle, tanglopper og børsteorme. Hvis man fisker med let grej og naturlig agn er muligheden for fangst ikke helt usandsynlig, hvis der igen i 2026 trækker stimer af guldbrasen op på vore breddegrader. Dens optimaltemperatur ligger omkring 24-26 grader, hvor chancen for fangst er størst. Komme vandets temperatur ned til 4 grader, dør fiskene.

Sjovt at vide

I 1980'erne og 1990'erne blev der opdrættet guldbrasen i et recirkulerende indvendigt havbrug ved Ensted Kraftværk ved Aabenraa. Ud over guldbrasen producerede man også havaborrer, da jeg fik mulighed for at besøge anlægget. Da ingen af de to fiskearter dengang var almindelige som spise fisk herhjemme, blev de i stedet eksporteret – til Frankrig.

Guldbrasen og havbars fra Ensted Kraftværk.

Skarv i vandløb

Af Julie Myhre, Danmarks Sportsfiskerforbund

Mængden af fisk burde være 10 gange større i mange danske vandløb. Et dramatisk fald i mængden af fisk truer biodiversiteten i åerne. Den afgørende årsag er, at skarvene siden 2010 har ædt af fisk i vandløbene, hvor de før holdt sig til kysterne.

De fleste ved, at der mangler fisk i havet. Desværre står det også skidt til i vandløbene, og faktisk så skidt, at der nogle steder kun er 10 procent af den mængde fisk, der burde være. Det viser nye data fra DTU Aquas bestandsundersøgelser i nogle af Danmarks naturmæssigt fineste vandløb.

Der er sket en voldsom reduktion i mængden af fisk i de danske vandløb i forhold til for 20 år siden. I gamle dage, når vi elfiskede i de lidt større vandløb som fx Gudenåen, så fik vi fat på umanerlig mange fisk, når vi stak elektroden i åen. En masse aborrer, skaller, grundlinger og brasener. Men i dag kan man

godt sejle 100 meter på åen, uden at finde en eneste fisk, siger Niels Jepsen, seniorforsker ved DTU Aqua.

Den afgørende årsag er, ifølge Niels Jepsen og hans forskerkolleger, at skarven siden 2010 er begyndt at jage og æde fisk i vandløbene.

Det er gået så galt, fordi vi har en stor bestand af skarver herhjemme og i landene omkring Østersøen, som alle skal have noget at spise. De har sultet, men de har klaret sig ved at jage i søer og kystområder. Da kysterne frøs til under den kolde vinter i 2010, begyndte de overvintrende skarver at jage i vandløb. Nu er der skarver i vandløbene hvert år,

Foto af Lars Østergaard Jensen.

Foto af Lars Østergaard Jensen.

og de spiser, til de ikke kan finde mere. Den mængde fisk, de spiser per dag, kan vores vandløb slet ikke levere. Det er kun en snack for skarverne, men det har en kæmpe negativ effekt oppe i vandløbene og for de sårbare fisk som fx stalling, snæbel og laks, siger Niels Jepsen.

Gennem flere årtier er masser af danske vandløb blevet genslynget og restaureret med gydegrus, skjulesten og udplantning af vandplanter. Alligevel viser DTU Aquas undersøgelser, at der er meget få fisk i vandløb af naturmæssigt høj kvalitet.

Man vil normalt forvente mange flere fisk på de fine vandløbsstrækninger end inde i byerne, hvor der er mennesker og kanoer på vandløbet. Men på en strækning af Gudenåen med dårlig natur og en meget kedelig kanal gennem Tørring By fandt vi en fire gange større mængde fisk end på de fine vandløbsstrækninger uden for byen. Den eneste mulige forklaring er, at skarvene holder sig på af-

stand af byerne, mens de jager og æder fiskene på de mere menneskeforladte vandløbsstrækninger, siger Niels Jepsen.

Sportsfiskerne slår alarm

DTU Aquas undersøgelse bekræfter de nedslående iagttagelser fra en række lystfiskerforeninger, fortæller Kaare Manniche Ebert, fiskebiolog i Danmarks Sportsfiskerforbund.

Nu har vi fået bekræftet vores foreningers meldinger om, at åerne er næsten fisketomme. I Danmarks Sportsfiskerforbund er vi meget bekymrede over, at flere fiskearter i vandløb er så pressede. Vi risikerer en forringet biodiversitet og ødelagte økosystemer. Det er en miljøkatastrofe, som skal håndteres, siger Kaare Manniche Ebert.

Han minder om, at Danmark er forpligtet af flere EU-naturdirektiver til at beskytte sårbare fiskearter som stalling, snæbel og laks.

Hvis vi ikke kan passe på de fiskear-

ter, kan vi ikke leve op til EU-direktiverne, og derfor har kommuner og staten også et problem, når vandløbsfiskene er så pressede af skarvens prædation i vandløb. For det er dem, der skal bringe EU-direktiverne i mål i Danmark, siger han.

International skarv-forvaltning er løsningen

Kaare Manniche Ebert minder om, at løsningen på problemet står skrevet i fiskeriaftalen, der blev indgået af regeringen og flere aftalepartier i sommeren 2025.

Aftalen lover, at det skal være lettere at søge om og udnytte tilladelser til at regulere skarver i Danmark, og at regeringen vil arbejde for at få gennemført en international forvaltningsplan for skarver, siger Kaare Manniche Ebert og fortsætter:

Det er allerede blevet nemmere at få tilladelse til at gennemføre skarv-regulering, hvilket er meget positivt. Men vi har desværre ikke set en positiv effekt på fiskebestandene. Det er derfor helt afgø-

rende, at mulighederne for at beskytte fiskebestandene gøres endnu bedre. Vi følger skarv-indsatsen tæt og arbejder for, at en EU-forvaltningsplan for skarv bliver til noget, så det bliver nemmere for EU-landene at samarbejde om at beskytte sårbare fiskebestande mod at blive ædt op af skarver.

Problem på tværs af EU-lande

Niels Jepsen fra DTU Aqua peger på, at det markante fald i mængden af fisk i åerne absolut ikke kun er et dansk fænomen, men derimod et problem i mange andre EU-lande. Den sårbare fiskeart stalling er en god repræsentant for problemet, for det er veldokumenteret, at skarven presser stalling i vandløb i hele Europa, og at skarvens prædation er den eneste årsag til den store tilbagegang i stalling-bestandene.

Der undersøger EU-projektet Protect Fish effekten af forskellige metoder til at beskytte stalling mod skarvprædation på tværs af EU-lande. I projektet deltager Østrig, Tyskland, Polen, Tjekkiet, Italien og Danmark.

I efteråret 2024 undersøgte forskere fra DTU Aqua fem naturmæssigt fine vandløbsstrækninger og fandt ud af, at den såkaldte biomasse af fisk kun var 10% af, hvad den burde være. Med andre ord ville man forvente 10 gange flere fisk i sunde vandløb, der indgik i undersøgelsen.

Bestandsundersøgelserne foregik i Øvre Storå, Grindsted Å, Fjederholt Å, Gudenåen og Arnå som en del af Projekt Stalling. Projektet undersøger med hjælp fra frivillige, om det er muligt at genrejse truede bestand af stalling ved at friholde bestemt vandløbsstrækninger for skarve med patruljering, bortskræmning og regulering af skarve.

I efteråret 2026 bliver der igen lavet bestandsundersøgelser i vandløbene, så forskerne kan følge udviklingen.

Læs mere om Projekt Stalling [her](#)

Skarv i saltvand

Af Julie Myhre, Danmarks Sportsfiskerforbund

En helt nu og banebrydende undersøgelse viser, at skarver æder op til 88% af de undersøgte unge torsk og op til 84% af skrubberne. Forsker mener, at resultaterne bør ændre forståelsen af fiskebestandenes udvikling i den vestlige del af Østersø.

Kan skarven være en langt vigtigere forklaring på de vigende fiskebestande end tidligere antaget?

Et nyt forskningsprojekt fra DTU Aqua giver det hidtil stærkeste datagrundlag til at besvare spørgsmålet. Gennem to år har far forskerne mærket godt 5.400 unge torsk og skrubber med elektroniske PIT-mærker og efterfølgende opsporet mærkerne i skarvkolonier.

Resultaterne er markante. Afhængig af størrelser bliver mellem 52 og 88% af de unge torsk ædt af skarve, For skrubber varierer prædationen fra 14 til 84%. Resultaterne peger på, at skarven udgør en væsentlig dødelighedsfaktor for torsk og fladfisk i den vestlige Østersø – også i åbne kystområder, hvor prædationen hidtil har været vanskelig at dokumentere.

Skarvens betydning større end hidtil antaget

De nye resultater ligger markant over

Foto af Lars Østergaard Jensen.

den naturlige dødelighed, som normalt indgår i forskernes bestandsmodeller for torsk. Hvis en stor del af denne dødelighed i virkeligheden skyldes skarvprædation, kan det få betydning for, hvordan udviklingen i fiskebestanden i den vestlige Østersø forstås og forvaltes.

Dette er en af de mest omfattende og grundige undersøgelser af skarvprædation nogensinde og viser tydeligt, at skarven udgør et stort problem for torsk og skrubber på kysten. To års undersøgelser med over 5.000 mærkede fisk viser med stor sikkerhed, at skarven alene i en periode på 2-7 måneder æder op imod 88% af de mærkede fisk på den åbne kyst, forklarer Niels Jepsen, seniorforsker ved DTU Aqua.

I de hidtidige modeller regner man med en 20% 'naturlig dødelighed' for små torsk, så et bevis på skarvrelateret dødelighed, der er tre til fire gange højere, vil ændre forståelsen af udviklingen i den vestlige Østersø, siger Niels Jepsen.

Han understreger, at intervallerne i fiskenes dødelighed ikke udtrykker statistisk usikkerhed eller et gennemsnit, der kan ligge et sted mellem de to tal. Tallene dækker over forskellige størrelsesgrupper af fisk. De laveste værdier gælder de mindste individer, mens de højeste værdier gælder de større fisk, som skarverne foretrækker. Det betyder, at en del af de mindste fisk har mu-

lighed for at overleve de første måneder af livet, men at risikoen for at blive ædt vokser markant, efterhånden som fiskene når størrelse, hvor skarverne er de mest effektive jægere.

For torsk er prædationen høj i alle de undersøgte størrelsesklasser, mens skrubber først opnår et egentligt 'størrelsesfristed', når de bliver så store og brede, at de er vanskelige for skarverne at sluge.

En ny og langt mere præcis metode

Diskussionen om skarvens betydning har stået på i årtier, men den har ofte været baseret på analyser af skarvens gylp eller beregninger af fuglenes energibehov.

Den nye DTU Aqua-undersøgelse går en anden vej. Forskerne mærkede 2.783 torsk og 2.644 skrubber med små elektroniske PIT-mærker. Fiskene blev udsat i Genner Bugt, hvorefter skarvkolonier og rasteplasser systematisk blev gennemført med elektroniske scannere, som registrerede mærker fra fisk, der var blev spist og senere gylpet op.

Samtidig gennemførte forskerne to kontrollerede fodringsforsøg med skarver for at beregne, hvor stor en andel af de spiste mærker, der rent faktisk kan genfindes. Den korrektion gør det muligt at beregne den reelle prædation – ikke blot et minimumstal.

Det er første gang, denne metode anvendes så omfattende i et åbent marint kystområde og to år i træk, og netop derfor vurderer forskerne, at resultaterne er usædvanligt robuste.

Samme resultat to år i træk

En af undersøgelsens største styrke er som nævnt, at den blev gennemført i både 2022 og 2024. Selv om antallet af

Foto af Lars Østergaard Jensen.

ynglende skarver var lidt lavere i 2024, viste begge år næsten samme mønster med meget høj prædation på torsk og skrubber. Dermed står konklusionen væsentlig stærkere, end hvis resultaterne kun havde bygget på ét enkelt år.

Forskerne undersøgte desuden, om selve udsætningen af fisk kunne have tiltrukket skarve og påvirket resultaterne. Det fandt de ingen tegn på.

Kalder på en ny debat

Studiet konkluderer ikke, at skarvens prædation alene forklarer tilbagegangen for torsk og andre kystfisk. Klimaændringer, iltsvind, tab af levesteder,

forurening og tidligere overfiskeri spiller fortsat en afgørende rolle.

Men forskningen peger på, at skarvprædation kan være en hidtil undervurderet forklaring på, hvorfor blandt andet den vestlige Østersøs torskebestand ikke kommer sig, selv efter flere års meget stramme fiskerireguleringer.

Hos Danmarks Sportsfiskerforbund mener biolog Kaare Manniche Ebert, at resultaterne bør føre til en ny diskussion af den danske forvaltning:

Undersøgelsen ændrer ikke ved, at skarven er en naturlig del af den danske fauna og en art, som vi har et ansvar for at beskytte. Men den dokumenterer med en hidtil uset sikkerhed, at der også kan være situationer, hvor en meget stor bestand af en naturlig prædator får alvorlige konsekvenser for fiskebestandene, siger Kaare Manniche Ebert.

Tallene understreger, at vi ikke længere kan nøjes med at diskutere problemet – vi er nødt til at handle på baggrund af den viden, forskningen leverer. Det handler ikke om at bekæmpe skarven, men om at finde en bedre balance mellem beskyttelsen af fuglen og beskyttelsen af de fiskebestande, som i forvejen er under pres fra iltsvind, klimaforandringer, tab af levesteder og tidligere tiders overfiskeri. En moderne naturforvaltning skal kunne rumme begge hensyn.

Forskerne understreger samtidig, at undersøgelsen kun omfatter ét geografisk område og primært i skarvenes yngletid. Skarvenes påvirkning på fiskebestandene resten af året kendes ikke. Derfor efterlyser de flere tilsvarende undersøgelser fra andre områder, så skarvens samlede betydning kan indgå som et dokumenteret element i den fremtidige forvaltning af fiskebestandene.

Fakta om undersøgelsesområdet

- Genner Bugt Sønderjylland i den vestlige Østers

Forsøgsperiode

- 2022 og 2024

Antal mærkede fisk

- 2783 torsk
- 2644 skrubber
- I alt 5427 fisk

Metode

- PIT-mærkning af fisk
- Elektronisk scanning af skarvkolonier
- To kontrollerede fodringsforsøg til beregning af den reelle prædation

Resultater

- Torsk: 52-88% prædation
- Skrubber: 14-84% prædation.

Videnskabelig publikation

Titel:
Cormorant predation on PIT-tagged cod and flounder in an open coastal system.

Forfattere:

Niels Jepsen, Mathis Olesen, Jørgen S. Mikkelsen og Markus V. Strange.

Accepteret af:

Fisheries Research (peer-reviewed international videnskabeligt tidsskrift).

Se mere [her](#)

Bruger du Facebook?

Så find Sønderjysk Sportsfisker Forening og følg os derinde for nyheder og meget andet

FISK PÅ KROGEN

FISKEGREJ TIL BILLIGE PENGE

fiskpaakrogen.dk

HALLMANN

SE BEDRE • LEV BEDRE

find flere butikker: www.optik-hallmann.com

V/ PETER TRAMM • FABRIKSVEJ 11 • 6500 VOJENS • TLF. 74 54 10 29

**Skrot din gamle bil
og få kontanter med hjem...**

Vi gi'r 3.500,-

Krogh's Autoophug

Udsigtsvejen 19 • 6510 Gram
Telefon 74 82 27 99 • www.kroghs-autoophug.dk

HT AUTOCENTER ER BLEVET TIL OVE'S AUTO

Vi er flyttet i nye lokaler og har skiftet navn til Ove's Auto. Du vil stadig få den samme gode service og vi reparerer stadig alle biler, uanset mærke og årgang – også i garanti-perioden på helt nye biler.

Vi glæder os til at servicere dig og din bil i vores nye lokaler!

OVE'S AUTO APS

Ørderup Kirkevej 45 Tlf.: 74 83 23 23
6520 Toftlund www.oves-auto.dk

AutoPartner.dk

AutoPartner – For en sikkerheds skyld

DEADLINE

Lystfisker nr. 84
25. oktober 2026

HT Autocenter

Dit Automester værksted og Antirustcenter i Sønderjylland

UNDERVOGNSBEHANDLING

Vi tilbyder livslang garanti !

Se mere på:
www.arnumautomester.dk

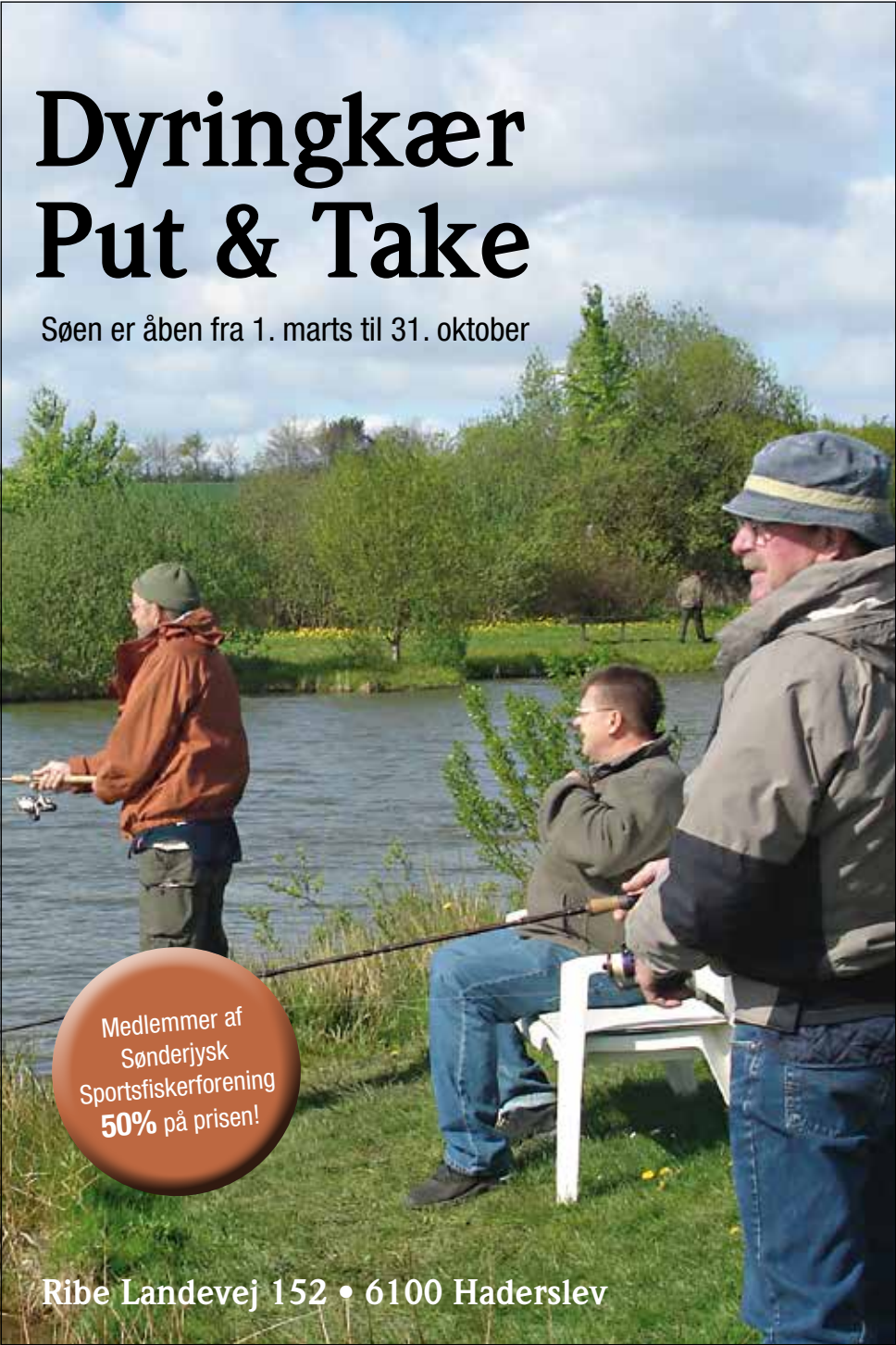
AutoMester

HT Autocenter
Stensbækvej 13A • Arnum • 6510 Gram
Tlf.: 74 82 65 00

5000
LITRER

Dyringkær Put & Take

Søen er åben fra 1. marts til 31. oktober

Medlemmer af
Sønderjysk
Sportsfiskerforening
50% på prisen!

Ribe Landevej 152 • 6100 Haderslev